

særlig motivationsafdeling samt en egentlig behandlingsafdeling for kvindelige stofmisbrugere).

Samtidig overvejes en række tiltag, der yderligere skal modvirke, at narkotika kommer ind i kriminalforsorgens institutioner, herunder bl.a. udvidede og hurtigere metoder til analyse af urinprøver, anvendelse af scannere mv. med henblik på at kontrollere, at indsatte, der vender tilbage fra f.eks. udgang, og besøgende ikke medbringer narkotika.

Endvidere overvejes indførelsen af visse begrænsninger i de indsattes adgang til at have egne genstande i cellen, som er særligt vanskelige at undersøge for narkotika, udvidet brug af narkotikahunde og etablering af forsøg med øget ydre sikring af nogle åbne fængsler, så adgangen til fængslet og dermed indsmugling af narkotika besværliggøres.

3. Begrænsning i indsattes adgang til aktindsigt mv.

Lovforslaget om begrænsning i indsattes adgang til aktindsigt mv. bygger på en udtalelse, som Straffelovrådet har afgivet i 1996 om aktindsigt i sager om straffuldbyrdelse. Udtalelsen er optrykt som bilag 3 til Straffelovrådets betænkning nr. 1355/1998 om en lov om fuldbyrdelse af straf mv.

Spørgsmålet om begrænsning i adgangen til aktindsigt i sager om straffuldbyrdelse har tidligere været behandlet i Folketinget. I de seneste folketingsamlinger har spørgsmålet således været drøftet i 1998 i forbindelse med beslutningsforslag nr. B 11 (jf. Folketingstidende, 1998-99, tillæg A, s. 1340, 1345 og Folketingets forhandling, s. 813). Spørgsmålet har tillige været drøftet i 2000 i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslag nr. B 14, der i 2001 blev genfremsat som beslutningsforslag nr. B 2 (jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, s. 1321 og 1323 samt Folketingets forhandlinger, s. 2220 og Folketingstidende 2001-02, 1. samling, tillæg A, s. 662 og 664 samt Folketingets forhandlinger, s. 288). Endvidere blev spørgsmålet drøftet i forbindelse med Folketingets behandling af det lovforslag, der lå til grund for straffuldbyrdelsesloven og følgeloven til straffuldbyrdelsesloven, jf. lov nr. 432 af 31. maj 2000 om fuldbyrdelse af straf mv. og lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf mv. Der henvises til Folketingstidende 1999-2000, tillæg B, s. 1393 og Folketingets forhandlinger, s. 8747.

3.1. Gældende ret

3.1.1. Efter forvaltningslovens § 9, stk. 1, kan den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter. I forvalt-

ningens afgørelsessager om straffuldbyrdelse og varetægtsfængsling har den indsatte eller varetægtsarrestanten, som sagen vedrører, således som udgangspunkt krav på aktindsigt efter de gældende regler.

Det bemærkes herved, at sager om straffuldbyrdelse ikke er omfattet af bestemmelsen i forvaltningslovens § 9, stk. 3, der undtager sager om strafferetlig forfølgning fra lovens kapitel 4 om partens aktindsigt. Det skyldes, at sager om straffuldbyrdelse ikke har karakter af strafferetlig forfølgning. Sager om varetægtsfængsling kan heller ikke anses for sager om strafferetlig forfølgning og dermed omfattet af den gældende undtagelsesbestemmelse i § 9, stk. 3, i det omfang de pågældende oplysninger ikke indgår som en del af selve den bagvedliggende straffesag mod vedkommende.

Spørgsmålet om begrænsning i adgangen til aktindsigt i sager om straffuldbyrdelse mv. skal derfor som udgangspunkt vurderes efter forvaltningslovens §§ 12-15, hvorefter visse dokumenter og oplysninger kan undtages fra retten til aktindsigt.

Adgangen til at undtage oplysninger af hensyn til straffuldbyrdelse mv. er hjemlet i § 15, stk. 1, nr. 3, hvorefter retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang partens interesse i at benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller andre private eller offentlige interesser, herunder forebyggelse, opklaring og forfølgning af lovovertrædelser, straffuldbyrdelse og lignende samt beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning. Anvendelsen af denne undtagelsesbestemmelse beror på en konkret afvejning i hvert enkelt tilfælde af partens interesse i at få kendskab til sagens dokumenter over for de modstående hensyn, der taler for at begrænse retten til aktindsigt. Der er således ikke hjemmel til administrativt at fastsætte generelle undtagelser fra partens ret til aktindsigt.

Gør de hensyn, der efter forvaltningslovens § 15, stk. 1, taler for at begrænse retten til aktindsigt, sig kun gældende for en del af et dokument, skal parten gøres bekendt med dokumentets øvrige indhold, jf. forvaltningslovens § 15, stk. 2.

Spørgsmålet om meddelelse af aktindsigt til andre end parterne i en afgørelsessag er reguleret i offentlighedsloven. Efter § 2, stk. 2, 1. pkt., omfatter loven ikke sager inden for strafferetsplejen. Det indebærer bl.a., at loven ikke omfatter konkrete sager om straffuldbyrdelse og varetægtsfængsling. Sager om indsatte forplejning, beskæftigelsesforhold, undervisning, fritidsaktiviteter og lignende anses dog for at være un-